

измръзнали, та цѣли трѣперяха . . . Тѣ се свиваха едно о друго, дано се затоплять . . . Майка имъ бѣ отишла на работа у съсѣдитѣ си.

На Бонка стана много мѫчно, като гледаше какъ братчето и сестричето ѝ трѣператъ отъ студъ. Тя имъ каза нѣколко думи, помоли ги да постоятъ сами и излѣзе.

Бонка се запѣти право къмъ гората. Снѣгътъ продължаваше да си вали, но тя знае пѫтя и бѣрзо, бѣрзо крачи къмъ гората. Слѣдъ единъ часъ навлѣзе въ гората и започна да събира сухитѣ паднали дървета.

Съ голѣмъ трудъ Бонка изравяше изъ подъ снѣга сухитѣ дървчета. Тя помръзna, но като